

متن پرسش

سلام: استاد بزرگوار اخیرا در جلسه ای در مورد چگونه تولیدات فرهنگی فاخر داشته باشیم صحبت می شد بنده هرچه فکر می کنم بیشتر به این نکته می رسم که ما اساسا نمی توانیم به یک تولید فاخر فرهنگی برسیم الا اینکه نسبت آن تولید را با فطرت درونی انسان و در حد اعلا با وجود خداوند منان تعریف کنیم، به عبارتی دیگر اگر یک تولید فرهنگی همه معیارهای لازم از میزان مخاطب تا هزینه .. فرم قالب و را پاشته باشد اما نسبت این اثر با فطرت درونی انسان مشخص و تبیین نشود همان فعالیتی می شود که پس از مدتها جز و خستگی به قول حضرتعالی آنگاه پوچ می شود. اما می بینیم آثاری که در طول تاریخ این نسبت را خوب تعریف کرده اند حتی اگر به دنبال تولید فاخر هم نبوده اند اما اثر ماندگاری را تحویل داده اند. بسیاری از تولیدات فرهنگی ما چون نسبتشان را در ابتدا با فطرت خداحوی انسان تعریف نمی کنند عموما پوچ از آب در می آیند. مثلا با شروع می کنیم به تولید یک برنامه برای خنده بینندگان فارغ از اینکه این برنامه اگر از حد خود خارج شود اساسا به فطرت انسان همخوانی ندارد و مخاطب آن را پس می زند. لطفا نظرتان را در مورد برداشت بنده حقیر بفرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این نکته‌ی بسیار مهمی است منتها همین موضوع را باید به روش هنرمندانه به صحنه آورد تا به صورت مستقیم نباشد و این، کار هر کسی نیست. موفق باشید